واقعیت زبان و نفس الامری بودن آن

نظیرش زبان است. در زبان، یک چیزی به نام زبان عربی داریم. در ذهن افراد یک چیزهایی از زبان هست و با هم حرف میزنند! ال نجد شیئاً الا همین افراد، اذهان همین افراد و حرفهایی که میزنند و هر چه فکرش را کنیم، همین است. این زبان کجا است؟! زبان عربی کجا است؟! زبان عربی نداریم و فقط عربها هستند که با هم عربی صحبت میکنند. اما همین چیزی که اینقدر واضح است، اگر ذهن شریفتان در یک مشهدی قرار بگیرد، واقعیت این زبان را میبینند. زبان برای خودش یک هویتی دارد که جدای از افراد متکلم است؛ رشد دارد، نمو دارد، اتصال دارد و عجائب و غرائب در این زبان هست. در طول تاریخ چه کارها کردهاند! فقط آدم باید ببیند و وقتی آدم دید، میگوید اینطور نیست که زبان، اصالت نداشته باشد؛ حتماً زبان یک اصالت نفس الامری دارد که آثار و خواص و احکامی دارد. وقتی هم این را فهمید شروع به پیش رفتن میکند و با یک التذاذ خیلی زیاد راجع به زبان و خصوصیاتش شروع به فکر کردن میکند و هیچ دغدغهای هم ندارد، چون مورد تحقیق او یک هویت است؛ یک هویتی به نام زبان عربی است. اینها چیزهای کمی نیست. الآن هم بحث ما سر همین است.

بازبینی #3
ایجاد شده 8 ژانویه 2025 16:07:40 توسط ... .
به روزرسانی شده 9 ژانویه 2025 09:22:50 توسط ... .